

antoges til Tjeneste som Stillede. Udover deres 38te Aar burde deres Værnepligt dog neppe i noget Tilfælde udstrækkes, hvilket ogsaa vilde have Analogien af Værnepligtslovens § 17 imod sig; men det synes, at man, for at den længere eller kortere Tid, hvori de Paagjældende have maattet tjene som Stillingsmænd, forinden de behandles til Udskrivning, kan faae sin behørigte Indskyldelse, kan gaae et Skridt videre og tillade, at de udgaae af Rullerne, naar 16 Aar ere forløbne fra den Tid, deres Tjeneste som Stillingsmænd begyndte. Som en Selvfølge ansees det, at Enhver, der har været stillet som Combattant, bliver ved sin Vaabenart, men, da dette kan iagttages ved Repartitionen, er en Lovbestemmelse derom ufnøden.

Der har vel været Spørgsmaal, om det ikke kunde være rigtigt at affordre Enhver den Værnepligt, som han vilde have tilbage, hvis han havde været udfreven fra sit 22de Aar. Skjøndt denne Regel har endeel for sig, har man dog ikke troct at burde foretrække den for den ovenfor omhandlede, da den, foruden at den ikke synes at passe for dem, der ved Stillingen have paataget sig et ringere Slags Tjeneste, end der ved Udskrivning vilde være bleven dem paalagt, for en stor Deel sætter Stillingsmændene i lige Stilling med de Værnepligtige, der, uden at modtage nogen Stillingssum, have underkastet sig de samme Savn, Besværligheder og Farer som hine.

Ved de enkelte §§ bemærkes Følgende:

§ 1.

At de Paagjældende, som ere fødte i Aarene 1826, 1827 og 1828, maae udfrires forlods, uden Nummertæfning, er anseet for en naturlig Følge af, at alle deres Jævnaldrende, som ovenfor anført, ere udfrevene paa de foregaaende Sessjoner.

De komme efter Udskrivningen til at tjene 4 Aar i Linien samt 4 Aar i Krigsreserven og gaae derpaa over i Forstærkningen, men Tjenesten i denne vil ikke være i de sædvanlige 8 Aar, men forkortes ved Reglen i Slutningen af § 3.

§ 2.

Denne er bygget paa samme Grundsætning som den foregaaende, nemlig, at Stillings-

manden i Henseende til Dpfylbelsen af sin egen Værnepligt bør behandles lige med sine Jævnaldrende, hvilket, forsaavidt ikke hele Aldersklassen udfrires, skeer ved at bestemme hans Skæbne efter det af ham eller for ham udtrukne Nummer.

§ 3.

Den i første Sætning af denne § foreslaaede Eftergivelse af den tilbagestaaende Deel af den ved Stillingen overtagne Forpligtelse finder ingen Anvendelse paa de Mænd, der have ladet sig stille for Personer, som ere udfrevene i Henhold til Anordn. af 23de September 1848, da de i Januar Maaned d. A. ere affedigeede fra Armeen i Henhold til den 4de § i bemeldte Anordning, og heller ikke paa dem, der vel have ladet sig stille for Personer, hvem Værnepligt efter de ældre Love paalaa, men kun have paataget sig den Tjeneste, hvortil de Paagjældende indkaldtes i Anledning af Krigen, da ogsaa denne Tjeneste er endt. De Stillingsmænd derimod, som have paataget sig en Tjenestepligt, der endnu vedvarer, hvilket ordentligviis vil være Tilfældet, forsaavidt Stillerne ere udslettede af Rullen, ville befries for yderligere Indkaldelse ifølge Stillingen fra den Tid, de møde paa Grund af deres Udskrivning. Dette vil navnlig komme til at gjælde om dem, der paa sædvanlig Maade have ladet sig stille enten til Linien og Forstærkningen eller til Linien alene, da de efter de dengang gjældende Regler skulde tjene 8 Aar i den staaende Hær og derefter ligesaa længe i Forstærkningen. Forsaavidt disse Stillingsmænd ifølge Udskrivningen til Dpfylbelse af deres egen Værnepligt komme til Tjeneste i den staaende Hær, ville de fra deres Møde af erholde Eftergivelse af Resten af den Tjeneste, som de ved Stillingen havde paataget sig i den staaende Hær, og hele den af Stillingen følgende Tjeneste i Forstærkningen. De af dem, der ikke udfrires til den staaende Hær, kunne naturligviis ikke have Ret til at fordre Fritagelse for som Stillingsmand at udtjene i den staaende Hær og derefter at gaae over i Forstærkningen, men Regelen i Sen er dog udtrykt saa almindeligt, at ogsaa de fritages for deres Forpligtelse som Stillingsmænd fra den Tid, de i Righed med deres jævnaldrende